

El Mirall de la Ment

Herbert Eustace

Esguardant com si fos enfora, contemples l'univers, i és talment com mirar un mirall. La imatge del mirall no és l'objecte que hi ha davant del mirall, només manifesta la semblança de l'objecte. De la mateixa manera, tot allò de què est conscient, tot allò que veus, no és de cap manera el que sembla, persones, llocs i coses. **És simplement la manifestació d'allò que acceptes com la teva Ment o consciència.** Sembla que es manifesti com una idea, i sempre s'hi ha de manifestar, perquè aquesta és l'única manera de copsar Déu.

Fes memòria tanmateix, que si la imatge que veus al mirall no t'agrada, la manera de canviar-la no és alterant-la directament al mirall. Canviant l'objecte de davant del mirall, la imatge del mirall no s'ajusta espontàniament? Passa igual amb el què et semblen persones, llocs, coses, negocis. **El teu món conscient és simplement la imatge que contemples al teu mirall.** Quan acceptes com Ment, allò que realment és la Ment (pura perfecció i harmonia), el què veus -el món- s'ajusta espontàniament. “I Jo, si sóc enlairat de la terra, arrossegare amb mi tots els homes.” (Joan 12:32) La perfecta infinitat de la Ment s'ha de manifestar en la infinita varietat que anomenem bellesa, bonesa, grandesa i totes les qualitats positives.